

talelse kan ikke tænkes. Det er noget, som kan presses sammen og vides ud og trækkes til alle mulige Sider. Den ærede Ordfører gjorde sig altsaa den Gang til Talsmand for to Opfattelser: enten at afskaffe Musikken eller lade den bestaa i et vist Omfang. Hvis den ærede Forsvarsminister var fremkommen med et Forslag om at afskaffe Musikken, kunde han ogsaa have beraabt sig paa den ærede Ordfører og sagt: Han har jo sagt, at vi kunne enes om at faa den helt afskaffet.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) har givet os ganske gode Eksempler paa, hvordan den ærede Ordfører har udviklet sig i de ikke mange Aar, han har siddet her inde paa Rigsdagen. Det er saaledes med den ærede Ordfører, at han snart staar i det ene Partis Tjeneste, snart i det andet. Den Gang Forsvarslovene blev gennemførte, var hans Krigshøvding det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), altsaa da stod han i Reformpartiets Tjeneste. Nu har han til Krigshøvding faaet et Medlem af det gamle moderate Parti, og det synes, at han kan tjene alle. Han er saadan en Slags Wallensteinsk Soldat, der har alle Udviklingsmuligheder for sig, saa at han lige saa godt kan tjene den ene som den anden. Han kan fremsætte sine Udtalelser paa en saa vag og ulden Maade, at de kunne trækkes ud og ind, strækkes ud til alle Sider og passe lige saa godt for den ene som for den anden Opfattelse. Det var derfor, jeg udtalte, at den ærede Forsvarsminister sikkert har gjort den ærede Ordfører en meget daarlig Tjeneste ved at henlede Tingets Opmærksomhed paa de Udtalelser, som han den Gang fremsatte.

Det var det mærkelige ved den højtærede Forsvarsminister i Gaar, at selve Sagens Realitet vilde han ikke meget ind paa, men det er jo en gammel Vane, han har, at naar det er en Ting, som ikke behager ham, holder han mest af at opholde sig ved andre Ting, som egentlig ikke høre Sagen til, og det var den Bemærkning, jeg havde gjort om, at jeg meget godt kunde tænke mig og ogsaa ønske, at Militærmusikken blev erstattet af anden Musik, der blandt andet kunde støttes af Kommunerne. Det opholdt den højtærede Forsvarsminister sig meget længe ved, disse Stadsmusikanter, som jeg havde nævnt. Det er en Tanke, som jeg imidlertid vil fastholde. Jeg har saa megen Kærlighed til Musikken, at jeg udmærket godt kan gaa med til, naar vi afskaffe al Militærmusik her i vort Land, i Stedet at

skabe en Erstatning i Musik, som støttes af Kommunerne. Og i denne Henseende er Københavns Kommune inde paa en god Vej.

Jeg skal saaledes her gøre opmærksom paa, at paa det nu vedtagne Budget for Københavns Kommune for næste Aar staar der opført følgende Bevillinger til Musik: Der er 500 Kr. til Studentersamfundets Arbejderkoncerter, der er 1000 Kr. til Palækoncerter, og saa er der endvidere til offentlig Musik rundt om paa Byens forskellige Pladser et Beløb af 10,700 Kr. Det er tilsammen et Beløb paa 12,200 Kr., som Københavns Kommune vil ofre, for at dens Borgere kunne faa god Musik at høre, og det er Musik, som virkelig kommer de Befolkningslag til gode, som ellers ikke have Adgang dertil. Jeg tænker saaledes paa den Musik, som f. Eks. udføres ude i Rabarberlandet, paa Enghave Plads og rundt omkring ude i de store Arbejderkvarterer, hvor Befolkningen efter Fyr-aften kan gaa hen og glæde sig ved god Musik. Det er en Tanke, jeg synes burde støttes langt mere. Brederiksberg Kommune gør noget lignende, og jeg vil haabe, at andre Kommuner ville tage den samme Tanke op, og det var da ikke urimeligt, om man kom til Statskassen og bad den yde sin Støtte. Jeg kan ikke tro, at de Herrer, som nu gøre sig til af at være Kulturens Bærere i eminent Betydning, vilde nægte, at Staten ydede sin Støtte, naar Kommunen gik i Spidsen og bar de største Udgifter ved denne Sags Gennemførelse.

Den ærede Ordfører omtalte, at Socialdemokratiets Stilling overfor denne Sag var noget delt, at der var Folk indenfor vort Parti, som stod paa forskellige Standpunkter i denne Sag, og saa oplæste den ærede Ordfører et Citat af en Udtalelse, som en af vore socialdemokratiske Partifæller i Landstinget havde fremsat. Men jeg vil sige, at den Brug, som den ærede Ordfører gjorde af dette Citat, er aldeles misvisende og utilstedelig. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, hvad der blev sagt ved denne Lejlighed. Det var følgende: „Efter at det nu har været underkastet Udvalgsbehandling, er man jo fra næsten alle Grupper Side bleven enig om, at Musikken skal bibeholdes endnu et Par Aar, hvorved Forslaget vil blive fordyret med ca. 300,000 Kr. Hensigten med, at man foreslaar at bibeholde Musikken et Par Aar, er jo den, at man haaber, Sindene skulle falde til Ro, saaledes at der, naar de værste Døn-